

[P. A. Poulsen.]

administrationen af loven, en bistand, der skal ydes under ansvar.

Vi er som sagt rede til at drøfte lovforslaget i et udvalg, og jeg kan tilsige mit partis støtte til, at det, efter at vi har drøftet de forskellige spørgsmål, ophøjes til lov.

Fr. Kristiansen: Når man tager i betragtning den store betydning, fiskerierhvervet såvel nationaløkonomisk som ernæringsfysiologisk har for vort lands befolkning, kan et lovforslag som det foreliggende vel ikke siges at være umotiveret. Det tager sigte på en forbedring af alle stadier på fiskens vej, fra den bringes i land til den befinder sig i husmoderens køkken. Hvad der tilsigtes må vel betegnes som en slags forsøgslovgivning. Gyldighedstiden er begrænset til finansåret 1949—50, og da beløbet ikke kan overskride 1 mill. kr., er det mere det rent principielle i denne lovgivning end bevillingens beløb, der kan give grund til overvejelser og betænkeligheder. Der er vel ingen tvivl om, at en bedre organisation af forsendelsen og distribueringen af fiskene vil kunne medføre en væsentlig forøgelse af afsætningen på hjemmemarkedet, idet forholdene på disse områder, såvidt jeg kan se, lader en del tilbage at ønske.

Der vil sikkert, når loven skal føres ud i livet, rejse sig mange problemer, men en længere drøftelse af disse skal jeg iøvrigt afstå fra, da en sådan efter min mening bedst kan foregå i det kommende udvalg, hvor jeg håber der må kunne skabes mere klarhed over lovforslagets forskellige problemer. Jeg skal anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke ordførerne for deres velvillige modtagelse af lovforslaget.

Lovforslaget tager naturligvis ikke alene sigte på den allernærmeste fremtid, men sigter også længere frem, idet vi må regne med, at der kan blive afsætningsvanskeligheder for vor eksport, og at det spørgsmål kan opstå, hvorvidt vi er i stand til at præstere den kvalitetsvare, som vil være nødvendig for at opretholde eksporten. Kvaliteten er måske afhængig af, om vi har det rigtige industrielle og handelsmæssige udstyr, og lovforslaget sigter altså egentlig på en reorganisering, en modernisering, en rationalisering af det område af vort erhvervsliv, som der her er tale om. Det gælder både, hvor spørgsmålet er

om eksporten og om hjemmeforbruget af fisk. Jeg tror, der på begge disse områder er muligheder, hvis udnyttelse vil betyde en konsolidering af fiskerierhvervet i fremtiden.

Det ærede medlem hr. Severin Hansen nævnte spørgsmålet Gammel Strand og beklagede sig over, at der ikke i mange år var sket noget udover, at man havde talt om spørgsmålet. Således lå det også i begyndelsen af 1948, da jeg fik en henvendelse fra fiskeriets organisationer om at prøve på at finde en løsning, der kunne samle fiskerierhvervet om en modernisering af det københavnske fisketorv. Der blev afholdt et større møde i ministeriet med en bred repræsentation for såvel grossister, detailhandlere, fiskere som andelsbevægelsen, og efter en orienterende drøftelse blev det vedtaget at nedsætte et udvalg, som skulle arbejde videre med sagen. Dette udvalg blev sammensat således, at hver erhvervsgren fik sin repræsentant. Udvalget afholdt, hvis jeg ikke husker galt, 12 møder, i hvilke vi gennemdrøftede dette spørgsmål, søgte at få det belyst fra alle sider og foretog forskellige besigtigelser i Københavns havn for at finde den bedst mulige ordning. Det vanskeligste var, at den plads, fiskerne mente var bedst egnet for fiskens holdbarhed og kvalitet, ville grossisterne overhovedet ikke høre tale om, og modsætningsvis var den plads, som grossisterne mente var rigtig, efter fiskernes opfattelse uegnet til at give plads for et marked og skabe en bedre kvalitet end den, der i øjeblikket er mulighed for på Gammel Strand. Således lå forholdene under møderne, men til sidst fandt man et kompromis ved at pege på havnepladsen ved Wilders plads, idet man fra alle sider var enig om, at der her kunne indrettes et torv, som var tidssvarende og i alle henseender kunne opfylde de krav, man måtte stille til et sådant fiskemarked. Hele udvalget, der altså bestod af repræsentanter for de forskellige grene af erhvervslivet, tiltrådte denne plan, og derefter har vi henvendt os til Københavns kommune, der jo skal løse spørgsmålet, og foreslået denne plads, idet vi understregede, at bag denne plan stod det samlede fiskerierhverv. Senere er der sket det, at visse repræsentanter for grossisterne ved Gammel Strand ikke finder, at det er nogen god løsning, men at den løsning, de tidligere har peget på, og som fiskerne er absolut imod, bør være den, man stiler hen imod. Jeg ville tro, at den hensigtsmæssige løsning af spørgsmålet er den plads, som udvalget i fællesskab har peget på. Jeg ville også tro, at når